

Afrikanske ledere instruerer Tyskland i det nye paradigme

8. dec., 2016 – Under sin åbning af det fjerde Tysk-afrikanske Infrastrukturforum i Hamborg den 5.-6. dec., henviste præsidenten for Afrika-Verein der Deutschen Wirtschaft (Tysk økonomis Afrika-forening), dr. Kannengeisser, til en overskrift, der for nylig forekom i *Die Zeit*, »Forbundsregeringen opdager Afrika«. For de af os, der allerede er involveret i Afrika, sagde han, lyder dette måske ironisk; men der er imidlertid noget on snakken.

Det, der blev åbenbart i løbet af konferencens første dag, er, at det Afrika, som tyske foretagender tror, de kender, er i færd med at undergå det samme paradigmeskifte, som finder sted i resten af verden. Mange af talerne fra Afrika gav udtryk for dyb bekymring over, at deres »partnere« i lokalet ikke er sig disse forandringer bevidst.

Dette kom klarest til udtryk gennem Christian Eddy Avellin, direktøren for Madagascars hovedhavn. »Verden er under forandring«, sagde han. »Kina og Indien vokser frem. Japan holder sin plads i verden. I de seneste 25 år burde I i Europa have tænkt mere på Afrika ... Virkeligheden er den, at verdensøkonomien er ved at skifte til Asien. Kina handler med Afrika og Sydamerika. I må se på Syd-Syd-relationer.« Han konkluderede denne del af sin fremlæggelse ved at tilføje, »Europa vil blive marginaliseret, med mindre det anerkender dette og bliver involveret.«

Hans kommentarer åbnede for en sand spærreild af kritik, der omfattede klager over de høje rentesatser, som de europæiske banker opkræver; den påtvungne betingelsespolitik som forudsætning for lån; samt arrogance – der typificeredes af mødelederen, der blev ved med at spørge til private partnerskaber, understregede nødvendigheden af privatisering

og kritiserede kvaliteten af kinesiske varer og teknologi.

»Hvis I ønsker at komme, skal I være velkommen, men lad være med at fortælle os, hvad vi skal gøre«, sagde Ali Guelleh Aboukar, en rådgiver til regeringen i Djibouti, med ansvar for investeringer.

En repræsentant for *EIR* og LaRouche-bevægelsen intervenserede: »Lad os gøre os klart, hvad det er, der bliver sagt: Der eksisterer et nyt paradigme.« Idet han beskrev BRIKS og AIIB, den Nye Silkevej og Kinas orientering mod videnskab, sagde han: »Dette er fremtiden. Samtidig accelererer oprøret i det transatlantiske område, med BREXIT og Trumps valgsejr.«

Dette udløste yderligere udtalelser fra afrikanske regeringsfolk. »Mens I tyskere beklager jer, så venter vi på investeringer. Vi har oplevet mange års krig og udplyndring. Alt skal bygges op. Vi har brug for infrastruktur. Vore vestlige partnere ønsker privilegerede partnerskaber, men det er ikke længere muligt.«

Avellin gentog: »Verden er under forandring; vi vil ikke længere acceptere diktatur fra IMF og Verdensbanken.« Han sagde, »Kineserne er der, og de hjælper.« Han blev bakket op af en repræsentant fra den namibiske regering, der sagde, at der finder noget nyt sted i det sydlige Afrika, med samarbejde, og ikke konkurrence, mellem nationer.

Man diskutere flere salg af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, ved arrangementets slutning. Flere afrikanere bemærkede med hensyn til rapportens afsnit om kernekraft i Afrika, at dette, og ikke »grønne« teknologier, er deres fremtid.